

БЕРЕЗАНСЬКИЙ МІСЬКИЙ СУД КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

07541, вул. Шевченків шлях, 32, м. Березань, Київська обл.

Номер провадження 1-кп/356/5/19

Справа № 356/689/17

ВИРОК

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

07.02.2019 року Березанський міський суд Київської області у складі:

Головуючого судді   Лялик Р. М.

При секретарях   Мамей Н. І., Настич Н. А., Баша І. С.

За участю прокурорів   Мосінзова С. М., Маглич О. М.,
Сонька М. М.

Обвинуваченого ОСОБА_2

Захисника Стрільця Ю. П.

Представників органу пробації Панталія В. О., Зінченко Н. О.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в приміщенні Березанського міського суду Київської області кримінальне провадження, внесені в Єдиний реєстр досудових розслідувань за № 12012100070000119 від 07.12.2012 року за обвинуваченням ОСОБА_2, ІНФОРМАЦІЯ_1, уродженця м. Київ, громадянина України, зареєстрованого за адресою: АДРЕСА_1, проживаючого за адресою: АДРЕСА_2, освіта повна загальна середня, одруженого, непрацюючого, раніше судимого:

-20.05.1998 року Шевченківським районним судом м. Києва за ч. 3 ст. 140, 46-1 КК України (в редакції 1960 року) до 3-х років позбавлення волі з конфіскацією всього майна з відстрочкою виконання вироку на 2 роки;

-14.02.2000 року Шевченківським районним судом м. Києва за ч. 3 ст. 140, 43 КК України (в редакції 1960 року) до 4-х років 6-ти місяців позбавлення волі з конфіскацією майна, 27.08.2002 року на підставі рішення Богунського районного суду м. Житомира від 23.02.2002 року звільнений умовно-достроково на невідбуттий строк покарання 9 місяців 7 днів;

-22.03.2005 року Подільським районним судом м. Києва за ч. 1 ст. 309 КК України до 2-х років позбавлення волі. Звільнений 22.03.2007 року по відбуттю покарання;

-01.10.2008 року Шевченківським районним судом м. Києва за ч. 2 ст. 309 КК України до 2-х років позбавлення волі. Звільнений 01.10.2010 року по відбуттю покарання,

у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 309 КК України,

ВСТАНОВИВ:

Органом досудового розслідування ОСОБА_2 обвинувачується в тому, що, будучи раніше судимим 01.10.2008 року Шевченківським районним судом м. Києва за вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 309 КК України до 2 років позбавлення волі, звільнений 01.10.2010 року по відбуттю строку покарання, на шлях виправлення та перевиховання не став та повторно вчинив аналогічний злочин.

Так, він 04.06.2011 року, маючи прямий умисел на незаконне придбання, зберігання наркотичних засобів без мети збуту, діючи умисно у невстановлений слідством час придбав у невстановленої слідством особи поблизу автозаправки «Петрал», яка розташована неподалік м. Березань Київської області, пакунок, обмотаний клейкою стрічкою, всередині якого знаходилося ще два пакунки з вмістом подрібненої речовини рослинного походження зеленого кольору, зовні схожої на наркотичні засоби. Вказані пакунки він помістив в кишеню свої брюк та зберігав при собі.

04.06.2011 року близько 20 год. 40 хв. ОСОБА_2 проходив по охоронюваній зоні лісосмуги, розташованої неподалік БВК-95 поруч з автошляхом Київ-Харків, де був затриманий працівниками міліції Баришівського РВ ГУ МВС України в Київській області. При його огляді в задній правій кишені джинсів було виявлено та вилучено два пакунки, в середині яких знаходилася подрібнена речовина рослинного походження зеленого кольору, яка згідно висновку експерта № 849/х від 23.06.2011 року є особливо небезпечним наркотичним засобом, обіг якого заборонено - канабісом, першопочаткова маса наркотичного засобу в перерахунку на суху речовину становить 33,44 г.

Вказані умисні дії ОСОБА_2 кваліфіковані органом досудового розслідування як незаконне придбання, зберігання наркотичних засобів без мети збуту, вчинене повторно, тобто вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 309 КК України.

В обґрунтування винуватості ОСОБА_2 у вчиненні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 309 КК України, сторона обвинувачення посилається на наступні докази, які були безпосередньо досліджені під час судового розгляду, а саме:

- показання свідка ОСОБА_6, з яких вбачається, що останній працював в органах поліції з 2002 року, та влітку 2011 року до них поступила оперативна інформація щодо можливого збуту наркотичних засобів на територію БВК № 95. Після чого оперативна група включно з ним виїхала на трасу Київ-Харків в ліс, що знаходиться біля БВК № 95. Там чекали, аж поки, точного часу

оби не пам'ятає, побачили двох осіб, до яких підійшли, та в одного з них виявили пакунок, обмотаний клейкою стрічкою, в якому знаходилась наркотична речовина. Зазначив, що відтоді пройшло дуже багато часу, проте обвинувачений, на його думку, дуже схожий на особу, в якій тоді виявили наркотики. В чому вказана особа була вдягнена - не пам'ятає та не може описати її зовнішність. Окремо вказав, що сам особисто вилучення не здійснював;

- показання свідка ОСОБА_7, який вказував, що близько 8 років тому біля БВК № 95 було затримано особу. Уточнив, що того дня надійшла оперативна інформація, що в денний час доби в лісі ближче до БВК № 95 особа буде збувати наркотичний засіб. Звідки поступила вказана інформація - свідку невідомо. Тому він разом з оперативними працівниками прибули до лісу, ближче до БВК, більш точного місця назвати не може, та чекали там, аж поки побачили двох людей, які зайшли зі сторони траси Київ-Харків. Зупинили вказаних осіб та під час огляду в одного з них в кишені штанів вилучили пакунок з речовиною зеленого кольору, схожою на коноплю. Вказав, що обвинувачений схожий на затриманого тоді за статурою та рисами обличчя. Окремо відзначив, що пам'ятає, що в особи тоді при собі було тільки свідоцтво про народження, а паспорта не було. Після цього викликали слідчо-оперативну групу та вилучили наркотичний засіб, а вказаних осіб доставили до ОСОБА_8 відділення поліції. Хто саме доставив, а також в чому був одягнутий затриманий - свідок не пам'ятає.

- показання свідка ОСОБА_9, який суду пояснив, що з обвинуваченим незнайомий, проте вказав на нього в залі суду. Розповів, що в червні 2011 року отримано інформацію від таксиста про те, що він везе осіб з наркотичними речовинами до м. Березань, та який вказав на приблизне місце, куди вони мали приїхати, а також час. Хто саме отримав вказану інформацію - йому невідомо. Відтак, оперативна група виїхала за вказівкою на місце події, де через деякий час побачили двох чоловік, яких затримали, а в одного з них в кишені джинсів знайшли речовину рослинного походження, зовні схожу на коноплю. Після чого запросили понятих і доставили затриманих до ОСОБА_8 відділення поліції, де їх було допитано. Окремо вказав, що їхав разом з вказаними особами в машині, проте не пригадує, яким саме було авто. Зазначив, що особу затриманого було встановлено за довідкою про звільнення, а також свідоцтвом про народження, які були при ньому, проте йому невідомо, чи фотографували вказаних осіб, а також чи знімали в них відбитки пальців;

- показання свідка ОСОБА_10, що зазначив, як влітку 2011 чи 2012 року, точної дати не пам'ятає, ОСОБА_8 відділ поліції проводив затримання осіб, які збували наркотичний засіб біля ОСОБА_8. На той час був начальником громадської організації - спецзагін «Кобра» в м. Березань, тому був залучений в якості понятого при вилученні наркотичного засобу у особи. На місце події під'їхав на легковому автомобілі зі своїм напарником - ОСОБА_11, який теж був запрошений понятим. На місці події вже був ОСОБА_9, слідчий, прізвища якої не пам'ятає, та ще троє працівників поліції. Затримання відбувалося у лісі біля ОСОБА_8. В обвинуваченого виявили пакет з наркотичною речовиною зеленого кольору, яку він дістав з кишені. Чи пояснював щось затриманий під час вилучення - не пам'ятає. Паспорта в затриманого не було, проте була довідка про звільнення та свідоцтво про народження. Після затримання поїхали до відділу поліції для складання протоколу;

- рапорт ДІМ Баришівського РВ, старшого лейтенанта міліції ОСОБА_12 від 04.06.2011 року, зареєстрований в Журналі реєстрації заяв і повідомлень про злочини Березанського МВ 04.06.2011 року за № 1190/304, у відповідності з яким 04.06.2011 року в ході відпрацювання прилеглої до БВК № 95 території ним спільно з старшим ДІМ, капітаном міліції ОСОБА_6, ОУ СКР, капітаном міліції ОСОБА_7 та ОУ СКР, лейтенантом міліції ОСОБА_9 було виявлено громадянина ОСОБА_2, ІНФОРМАЦІЯ_1, в котрого було виявлено сіро-зелену речовину рослинного походження зі специфічним запахом, за всіма ознаками схожу на коноплю (Т.1, а.с.83);

- постанову старшого слідчого СВ Баришівського РВ, майора міліції ОСОБА_13 від 14.06.2011

року про порушення кримінальної справи та прийняття її до свого провадження, приводом для порушення кримінальної справи є вказаний вище рапорт, підставою - матеріали перевірки органу дізнання Баришівського ВП (Т.1,а.с.93);

- витяги з кримінального провадження № 12012100070000119 від 07.12.2012 року, у відповідності з якими 07.12.2012 року до ЄРДР було внесено відомості по факту придбання ОСОБА_2 наркотичного засобу з метою збуту невідомому засудженому в БВК № 95. Попередня правова кваліфікація кримінального правопорушення - ч. 2 ст. 307 КК України (Т.1,а.с.81,82);

- протокол огляду місця події від 04.06.2011 року з доданими до нього ілюстративними таблицями, у відповідності до якого слідчим СВ Баришівського РВ ГУМВС України в Київській області ОСОБА_14 в присутності двох понятих було оглянуто та описане місце події злочину, а саме частина лісу на узбіччі автодороги Київ-Харків, а також громадянин ОСОБА_2, який проти проведення особистого огляду не заперечував, що підтверджується його власноручною заявою. Під час огляду в ОСОБА_2 було виявлено та вилучено пакунок, а саме поліетиленовий пакет білого кольору, ретельно обмотаний клейкою стрічкою - скотчем. При розмотуванні даного пакунку всередині поліетиленового пакету було виявлено два прозорі поліетиленові пакетики, всередині яких знаходилась суха поріднена рослинна маса зеленого кольору зі специфічним запахом, зовні схожа на коноплю, які поміщено в прозорий файл та опечатано білим аркушем паперу з пояснювальним написом, підписами понятих та печаткою та які в подальшому постановою старшого слідчого СВ Баришівського РВ, майора міліції ОСОБА_13 від 27.06.2011 року приєднано до кримінальної справи в якості речових доказів та направлено на зберігання в кімнату для зберігання речових доказів ГУ МВС України в Київській області (Т.1,а.с.85-88,103);

- протокол огляду речових доказів від 27.06.2011 року, які засвідчують факт проведення старшим слідчим СВ Баришівського РВ ГУ МВС України в Київській області, майором міліції ОСОБА_13 в присутності двох понятих огляду предметів - двох пакунків, вилучених під час огляду місця події (Т.1,а.с.102);

- постанову старшого слідчого СВ Баришівського РВ ГУ МВС України в Київській області, майора міліції ОСОБА_13 від 12.07.2011 року про уточнення анкетних даних, відповідно до якої всі слідчі дії на ім'я ОСОБА_2 по кримінальній справі № 01-6979 вважати дійсними і як виконані на ім'я ОСОБА_2 (Т.1,а.с.141);

- висновок спеціаліста № 6/4042 від 07.06.2011 року за результатом проведеного хімічного дослідження, у відповідності з яким представлена подрібнена речовина рослинного походження зеленого кольору є особливо небезпечним наркотичним засобом, обіг якого заборонено - канабісом. Маса наркотичного засобу в перерахунку на суху речовину становить 33,44 г (Т.1,а.с.89-91);

- висновок експерта № 849/х від 23.06.2011 року, у відповідності до якого за результатом проведення судово-хімічної експертизи встановлено, що представлена подрібнена речовина рослинного походження зеленого кольору є особливо небезпечним наркотичним засобом, обіг якого заборонено - канабісом. Першопочаткова маса наркотичного засобу в перерахунку на суху речовину становила 33,44 г (Т.1,а.с.99-101);

- повідомлення про підозру ОСОБА_2 у вчиненні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 309 КК України, вручене останньому 26.06.2017 року о 10 годині 05 хвилин, а також пам'ятка про процесуальні права та обов'язки підозрюваного (Т.1,а.с.107-112).

Суд, повно, всебічно та неупереджено дослідивши всі обставини даного кримінального провадження, об'єктивно та за своїм внутрішнім переконанням оцінивши кожний поданий

сторонами доказ з точки зору їх належності, допустимості, достовірності, а сукупність зібраних доказів - з точки зору їх достатності та взаємозв'язку, прийшов до наступних висновків.

Згідно ст. 2 КК України підставою кримінальної відповідальності є вчинення особою суспільно небезпечного діяння, яке містить склад злочину, передбаченого цим Кодексом. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Відповідно до ст. 2 КПК України завданнями кримінального провадження є захист особи, суспільства та держави від кримінальних правопорушень, охорона прав, свобод та законних інтересів учасників кримінального провадження, а також забезпечення швидкого, повного та неупередженого розслідування і судового розгляду з тим, щоб кожний, хто вчинив кримінальне правопорушення, був притягнутий до відповідальності в міру своєї вини, жоден невинуватий не був обвинувачений або засуджений, жодна особа не була піддана необґрунтованому процесуальному примусу і щоб до кожного учасника кримінального провадження була застосована належна правова процедура.

За змістом ч.ч. 1-2 ст. 22 КПК України, кримінальне провадження здійснюється на основі змагальності, що передбачає самостійне обстоювання стороною обвинувачення і стороною захисту їхніх правових позицій, прав і законних інтересів засобами, передбаченими цим Кодексом. Сторони кримінального провадження мають рівні права на збирання та подання до суду речей, документів, інших доказів, клопотань, скарг, а також на реалізацію інших процесуальних прав, передбачених цим Кодексом.

Згідно ч. 1 ст. 91 КПК України у межах кримінального провадження підлягають доказуванню, зокрема, подія кримінального правопорушення (час, місце, спосіб та інші обставини вчинення кримінального правопорушення) та винуватість обвинуваченого у вчиненні кримінального правопорушення, форма вини, мотив і мета вчинення кримінального правопорушення.

При цьому, доведення цих обставин, відповідно до ч. 1 ст. 92 КПК України, покладається на слідчого, прокурора.

Як визначено положеннями ст. 25 КПК України, прокурор, слідчий зобов'язані в межах своєї компетенції вжити всіх передбачених законом заходів для встановлення події кримінального правопорушення та особи, яка його вчинила.

Так, аналіз наданих суду доказів у їх сукупності дійсно вказує на те, що 04.06.2011 року в охоронюваній зоні лісосмуги, розташованій неподалік БВК № 95 поруч з автошляхом Київ-Харків, працівниками міліції Баришівського РВ ГУ МВС України в Київській області були затримані двоє чоловіків, при огляді одного з яких в кишені штанів було виявлено та вилучено пакунок, а саме поліетиленовий пакет білого кольору, ретельно обмотаний клейкою стрічкою - скотчем, всередині якого знаходились два прозорі поліетиленові пакетики з вмістом сухої подрібненої рослинної маси зеленого кольору зі специфічним запахом, що узгоджується з наданим суду протоколом огляду місця події від 04.06.2011 року, а також доданими до нього фотоматеріалами.

Проте, ці дані жодним чином не доводять причетність саме обвинуваченого ОСОБА_2 до події вказаного злочину.

Так, допитаний в судовому засіданні обвинувачений ОСОБА_2 свою причетність до події злочину та вину у його вчиненні за наведених вище обставин категорично заперечив та пояснив суду, що у лютому 2017 року, точної дати не пам'ятає, був затриманий працівниками поліції, які при перевірці його документів виявили, що останній знаходиться в розшуку. Відзначив, що затриманий був в

місті Івано-Франківськ, в якому живе вже 6 років, має там дружину та отримувач там паспорт. 04.06.2011 року в м. Березань не перебував, вказує, що перебував на той час в м. Івано-Франківськ. Працівники поліції його не затримували, особистий огляд не проводили. Після звільнення з місць позбавлення волі, а саме з Бучанської виправної колонії, через 2 місяці поїхав до м. Івано-Франківськ в реабілітаційний центр на лікування від алкогольної та наркотичної залежності. В ОСОБА_8 не відбував покарання та не має там знайомих.

Оцінюючи показання свідків, наданих в судовому засіданні, суд визнає їх неточними, такими, що частково не узгоджуються між собою в окремих деталях, та не доводять в своїй сукупності та взаємозв'язку причетність обвинуваченого ОСОБА_2 до події злочину.

Так, свідок ОСОБА_6, допитаний в судовому засіданні, вказав лише на схожість обвинуваченого з особою, в якій за вказаних в обвинувальному акті обставин було вилучено наркотичний засіб, не зміг описати зовнішність вказаної особи, а також вказати, в чому вона була одягнена, тому суд, керуючись правилами ст. 62 Конституції України щодо неприпустимості покладення в основу обвинувачення припущень, визнає їх сумнівними та неналежними доказами.

Свідок ОСОБА_7, будучи повідомленим про кримінальну відповідальність за завідомо неправдиві показання, суду вказав, що обвинувачений лише схожий на затриманого тоді за статуєю та рисами обличчя, проте в процесу допиту змінив свої показання та зазначив, що то був саме обвинувачений, тому суд має сумніви щодо щирості вказаних показань як доказу та відхиляє їх як непослідовні.

Щодо показань свідків ОСОБА_9 та ОСОБА_10, допитаних в судовому засіданні, суд зазначає, що всупереч їх вказівкам на хорошу пам'ять та на ОСОБА_2 як на винну особу, свідки не пригадують інші фактичні обставини події того дня, зокрема, свідок ОСОБА_9 не пам'ятає, в якій машині затриманих осіб було доставлено до відділення міліції, хоч і їхав разом з ними, хто їх опитував, а свідок ОСОБА_10 не пригадує, чи надавав затриманий будь-які пояснення.

Окрім того, як було зазначено свідками ОСОБА_9 та ОСОБА_10, особа, в якій було вилучено вказані речі, паспорта при собі не мала, тому її особу було встановлено лише на підставі довідки про звільнення та свідоцтва про народження, що в аспекті вказаних вище обставин судом розцінюється критично, та у своїй сукупності, а також з урахуванням закріпленого в ст. 62 Конституції України принципу тлумачення всіх сумнівів на користь обвинуваченого, не вказують однозначно на причетність обвинуваченого до події злочину.

За вказаних обставин, оцінюючи як доказ вини ОСОБА_2 наданий суду стороною обвинувачення протокол огляду місця події від 04.06.2011 року з доданими до нього ілюстративними таблицями у сукупності з показаннями допитаних в судовому засіданні свідків, суд розцінює його критично як сумнівний та такий, що не дає змоги ідентифікувати особу, в якій 04.06.2011 року вилучено пакунок з наркотичною речовиною, з особою, якій пред'явлено обвинувачення.

В той же час, враховуючи вказане, встановлені судом фактичні обставини справи, що мали місце 04.06.2011 року, а також хід та характер проведення досудового слідства/розслідування, вбачається, що всі наступні слідчі дії, проведені після огляду місця події, що мав місце 04.06.2011 року, проводились без участі особи, в якій було вилучено пакунок з наркотичною речовиною, та за своїм характером послідовно ґрунтувались виключно на відомостях та матеріалах, отриманих в ході проведення вказаного огляду, та не містять інших даних, що об'єктивно б пов'язували особу ОСОБА_2 з подією злочину, відтак, в аспекті вказаних вище обставин судом розцінюється критично як сумнівні.

Інших доказів винуватості ОСОБА_2 у даному кримінальному провадженні надано не було.

Допитавши обвинуваченого, свідків, дослідивши надані стороною обвинувачення та стороною захисту докази, керуючись ст. 129 Конституції України, ст.ст. 17, 22, 23 КПК України щодо презумпції невинуватості та забезпечення доведеності вини, змагальності сторін та свободи в поданні ними суду своїх доказів і у доведенні перед судом їх переконливості, забезпечуючи відповідно до вимог ст. 321 КПК України здійснення учасниками кримінального провадження їхніх процесуальних прав і виконання ними обов'язків, спрямувавши судовий розгляд на забезпечення з'ясування всіх обставин кримінального провадження, надавши сторонам кримінального провадження можливість подання ними суду доказів, самостійного обстоювання стороною обвинувачення та стороною захисту їхніх правових позицій, суд приходить до висновку про недоведеність поза розумним сумнівом допустимими та достатніми доказами, що злочин, передбачений ч. 2 ст. 309 КК України, в якому обвинувачується ОСОБА_2, вчинено обвинуваченим, та вичерпано можливості їх отримати, а всі сумніви щодо доведеності його вини суд тлумачить на його користь з наступних підстав.

За змістом ст. 17 Закону України «Про виконання рішень і застосування практики Європейського суду з прав людини», ч. 5 ст. 9 КПК України суди застосовують при розгляді справ Конвенцію про захист прав людини і основоположних свобод, а також практику Європейського Суду з прав людини як джерела права.

Так, відповідно до ч. 2 ст. 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод кожен, кого обвинувачено у вчиненні кримінального правопорушення, вважається невинуватим доти, доки його вину не буде доведено в законному порядку.

Згідно ст. 62 Конституції України, особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду. Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

Так, у справі «Barbera Messegu and Jabardo v .Spain» від 06.12.1988 року (п. 146) Європейський Суд з прав людини встановив, що «принцип презумпції невинуватості вимагає, серед іншого, щоб, виконуючи свої обов'язки, судді не розпочинали розгляд справи з упередженої думки, що підсудний вчинив злочин, який йому ставиться в вину; обов'язок доказування лежить на обвинуваченні, і будь-який сумнів має тлумачитися на користь підсудного. «Barbera Messegu and Jabardo v. Spain, judgment of 6 December 1988, Series A no. 146, p.33, 77).

Згідно ч.ч. 2-3 ст. 17 КПК України ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні кримінального правопорушення і має бути виправданим, якщо сторона обвинувачення не довела вину винуватість особи поза розумним сумнівом. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на користь такої особи.

Європейський суд з прав людини у п. 65 справи «Коробов проти України» (заява № 39598/03, остаточне рішення від 21.10.2011 року) зазначив, що при оцінці доказів Суд, як правило, застосовує критерій доведення «поза розумним сумнівом» (див. рішення від 18 січня 1978 року у справі «Ірландія проти Сполученого Королівства» (Ireland v. the United Kingdom), n. 161, Series A заява № 25). Проте, така доведеність може впливати зі співіснування достатньо переконливих, чітких і узгоджених між собою висновків чи схожих неспростовних презумпцій факту.

Відповідно до п. 2 ч. 1 ст. 373 КПК України виправдувальний вирок ухвалюється у разі, якщо не доведено, що кримінальне правопорушення вчинене обвинуваченим.

За таких обставин, суд, виходячи із загальних засад кримінального судочинства, а саме, верховенства права, законності, рівності перед законом та судом, презумпції невинуватості та забезпечення доведеності вини, змагальності сторін, створивши необхідні умови для реалізації сторонами провадження їхніх процесуальних прав та виконання обов'язків, в тому числі і щодо збирання, подання та оцінки доказів, дослідивши всі обставини кримінального провадження та оцінивши кожний поданий сторонами доказ та їх сукупність, вважає, що за результатами даного судового розгляду не доведено, що ОСОБА_2 за викладених в обвинувальному акті обставин вчинив злочин, передбачений ч. 2 ст. 309 КК України, а саме незаконне придбання, зберігання наркотичних засобів без мети збуту, вчинене повторно, а тому за цим обвинуваченням його належить виправдати та ухвалити щодо нього виправдувальний вирок з підстави, передбаченої п. 2 ч. 1 ст. 373 КПК України, оскільки не доведено, що вчинено злочин, у якому він обвинувачується.

Долю речових доказів вирішити у відповідності до ст. 100 КПК України.

Документи, надані стороною обвинувачення на підставі ст. 100 КПК України, залишити в матеріалах кримінального провадження.

На підставі викладеного, керуючись ст.ст. 370, 371, 373, 374-376 КПК України,

У Х В А Л И В:

ОСОБА_2, ІНФОРМАЦІЯ_1, визнати невинуватим у вчиненні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 309 КК України, та виправдати на підставі п.2 ч.1 ст.373 КК України.

Речові докази - два пакунки з подрібненою речовиною рослинного походження зеленого кольору - знищити.

Вирок може бути оскаржений до Київського апеляційного суду через Березанський міський суд Київської області шляхом подачі апеляційної скарги протягом 30 (тридцяти) днів з дня його проголошення.

Вирок набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо таку скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги вирок, якщо його не скасовано, набирає законної сили після прийняття рішення судом апеляційної інстанції.

Учасники судового провадження мають право отримати в суді копію вироку.

Обвинуваченому та прокурору копія вироку вручити негайно після його проголошення.

Суддя:

Р. М. Лялик